

CURIER

Periodic de informație (in)dependentă de tot ce se întâmplă în școală

La ordinea lunii:

NUMĂR EDITAT DE CLASA a IX-a D

Motto-ul nostru:

"Munca și numai munca
este izvorul libertății și al
fericirii."

MIHAI EMINESCU

Mica unire

Unirea Principatelor Române cunoscută și ca Mica Unire a avut loc la jumătatea secolului al XIX-lea și reprezintă unificarea vechilor state Moldova și Țara Românească.

Unirea este strâns legată de personalitatea lui Alexandru Ioan Cuza și de alegerea sa ca domnitor al ambelor principate, la 5 ianuarie 1859 în Moldova și

24 ianuarie 1859 în Țara Românească. Totuși unirea a fost un proces complex bazat pe puternica apropiere culturală și economică între cele două țări. Procesul a început în 1848, odată cu realizarea uniunii vamale între Moldova și Țara Românească, în timpul domniilor lui Mihai Sturza, respectiv Gheorghe Bibescu.

Deznodământul războiului Crimeei a dus la un context european favorabil realizării unirii. Votul popular favorabil unirii în ambele țări rezultat în urma unor adunări ad-hoc în 1857 a dus la Convenția de la Paris din 1858, o înțelegere între Marile Puteri prin care se accepta o uniune mai mult formală între cele două țări cu guverne diferite și cu unele instituții comune. La începutul anului următor liderul unionist moldovean Alexandru Ioan Cuza a fost ales domnitor al Moldovei și Țării Românești, aducându-le într-o uniune personală. În 1862 cu ajutorul unioniștilor din cele două țări, Cuza a unificat Parlamentul și Guvernul realizând unitatea politică. După înlăturarea sa de la putere în 1866 unirea a fost consolidată prin aducerea la tron a principelui Carol de Hohenzollern - Sigmaringen, iar constituția adoptată în acel an a denumit noul stat România.

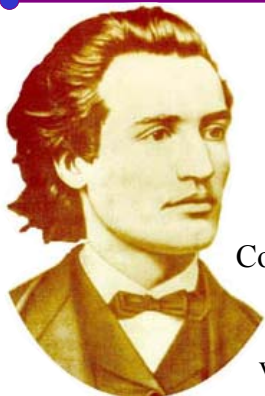
Cuprins:

- **Agenda colegiului**
(pag. 2-5)
- **Caleidoscop**
(pag. 6)
- **Remember...**
(pag. 7)
- **Pașii siguri ai creativității**
(pag. 8-9)
- **Despre noi...IX D**
(pag. 10)

EI. STELIAN PINTEA
EI. VLĂDUȚ PĂTĂLGICĂ

Agenda colegiului...

Proiectul cultural-educativ „Numai poetul...” la Colegiul Militar Liceal „Mihai Viteazul” Alba Iulia

Ca în fiecare an, catedra de limba română: prof. Dăncilă Teodora, Mircea Cosmina și Marincea Marinela, în colaborare cu biblioteca școlară din colegiul militar albaulian, a derulat o serie de activități dedicate omagierii poetului Mihai Eminescu, în cadrul proiectului cultural-educativ „Numai poetul...”, având ca scop stimularea și valorificarea interesului elevilor față de literatură și opera lui Eminescu, promovarea creației eminesciene, reconsiderarea valorilor culturale naționale, promovarea talentelor, dezvoltarea gustului estetic.

Activitatea s-a desfășurat în data de 14.01.2011 și a cuprins următoarele momente cultural-artistice:

„Dor de poezie”: recitare din lirica eminesciană și din lirica românească dedicată poetului:

„Din valurile vremii” – elevul Feisan Andrei – 10 D;

„La steaua” – elevul Trifan Bogdan – 10 E;

„Lui” – eleva Dumitraș Camelia – 11 B.

Impresii de lectură: despre „Făt frumos din lacrimă” - elevul Popica Radu – 10 E

despre opera „Sărmanul Dionis” - eleva Popa Lavinia – 10 E

„De vorbă cu un geniu”: (colaj liric)

elevii Becheanu Despina – 10 D, Ciofu Cosmin – 11 A, Olcar Deniz – 10 D

au reprodus fragmente din poezia, proza și publicistica eminesciană;

Semnificații poetice: au fost prezentate referate despre:

„Mitul femeii în opera lui Eminescu”—elevii Csonka Mădălina și Pleșa Marius din 10 E

„Sacrul în opera lui Eminescu” – eleva Popa Lavinia – 10 E

„Eminescu și Veronica Micle – o poveste de viață peste timp” – eleva Săcădat Iulia – 10 C.

Lirica eminesciană în traduceri (engleză, franceză, italiană): *Ilago, The years have passed..., Someillant oiseaux...*

Poezia eminesciană în interpretarea marilor actori – Ion Caramitru (audiție): „Atât de fragedă” și „De câte ori iubito...”

Lirica eminesciană prin ochii adolescenților – prezentarea creațiilor plastice. La această secțiune eleva Bozdoghină Ioana – 9 B a realizat o lucrare grafică cu titlul „La mijloc de codru des”, iar eleva Bocșa Ionela – 10 E lucrarea intitulată „Sărutul”.

Moment muzical – Elevii Buricea Daniel și Chișiu Simona din XI D au transpus versuri eminesciene pe muzica de chitară.

Agenda colegiului..

Spectacol artistic la Rădești

În data de 16 ianuarie 2011 elevii Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” au participat la un eveniment cultural dedicat locuitorilor comunei dar și oaspeților din afara localității. A fost vorba despre un spectacol cultural-artistic ce s-a desfășurat la Căminul cultural din satul Leorinț.

Fără a părea lipsiți de modestie, de fiecare dată, noi, tinerii în uniforme albastre reușim să facem față cu brio tuturor activităților. Deși suntem în perioada olimpiadelor, am susținut un spectacol artistic, în primul rând pentru tinerii care, cine știe, poate vor fi mâine colegii noștri.

Această activitate a fost una de reînviere a tradițiilor din satul Leorinț, iar formațiile artistice ale colegiului nostru, pregătite și îndrumate cu atâta dăruire de către domnul instructor Bradea Vian, au prezentat următoarele dansuri:

- * O suită de dansuri „Țarina”;
- * Dans country și hora românească;
- * O suită de dansuri din zona Bihor;
- * O suită de dansuri din zona Someș;
- * Dansul de fete din zona Făgăraș;

Ca de fiecare dată, nu au lipsit cântecele populare interpretate de către Ana-Maria Silaghi și Ionuț Dârlea.

Așadar, la Fărău s-a realizat și promovarea Colegiului Militar Liceal „Mihai Viteazul” cu toate activitățile extracurriculare ce se desfășoară de către noi, cei care, urcăm pe scenă și ne facem cunoscuți. Impresia noastră a fost foarte bună și satisfacția pe măsură dăruirii noastre. Am fost apreciați și aplaudați de toți cei care ne-au văzut. Mulțumirile din partea organizatorilor nu au lipsit și, sincer, ne-am simțit „vedete”.

Mulțumim elevei plutonier Suciș Ionela din clasa a XII-a B pentru amabilitatea dovedită în realizarea acestui articol.

EL. FLORIN MOȚA

Agenda colegiului..

„Beretele Albastre” promovează turismul din Alba

Înființarea Clubului de Turism și Ecologie “Beretele Albastre” a fost urmare a proiectului de cooperare internațională Comenius pe care-l derulăm și în acest an școlar. Membrii clubului sunt angajați în promovarea frumuseții județului Alba, în refacerea unor trasee turistice din județ, în desfășurarea unor activități cu caracter civic și de voluntariat.

Prima „radiografie” a zonelor turistice din Alba a avut loc în noiembrie 2010, pe un traseu de aproximativ 35 de km: Alba Iulia – Dealul Mamut– Pietrele Ampoitei – Ampoita – Cheile Ampoitei – Peștera Liliecilor.

De curând, mai exact în perioada de 22-23 ianuarie 2011 a avut loc cea de a doua ieșire în mijlocul naturii. Activitatea s-a desfășurat pe parcursul a două zile în zona rezervației naturale “Cheile Întregălzii” și la pensiunea “Floare de colț” (localitatea Poiana Gălzii).

Scopul acestei activități a fost acela de cunoaștere a rezervației, a specificului munților Apuseni (a Trascăului) în special, dar și derularea unui proiect educativ cu caracter civic.

Surpriza pe care ne-a pregătit-o natura a fost ninsoarea abundentă, care a dat prilej de bucurie în rândul elevilor. Aceștia au făcut un om de zăpadă, așezându-i pe cap o “beretă albastră”, considerându-l un membru de onoare al clubului.

Sâmbătă, la ora 11, membrii clubului au plecat în drumeție, în vizită la bătrânii din cătunul Răicani, ocazie cu care au pregătit pachete pentru aceștia. Vrem să subliniem faptul că am fost sprijiniți din toate punctele de vedere de către patronul pensiunii “Floare de colț”, domnul Lucian Țăran, care, la rândul lui a pregătit pachete pentru oamenii din Răicani (nefiind la prima activitate de acest gen). De asemenea, pe parcursul celor 6 ore de mers prin zăpadă, dânsul deschidea cărarea cu ajutorul ATV-ului, conducându-ne pe un traseu turistic extraordinar: Poiana Gălzii-Pârâul Cutului-Piatra Cetii-Peștera Haiducilor-Cătunul Răicani -Tecșești-Poiana Gălzii. La Piatra Cetii, domnul Lucian Țăran ne aștepta cu un ceai fierbinte, fiecare servindu-se din ceainic. Elevii au avut ocazia să asiste la o lecție de istorie autentică, ascultând legenda lui Decebal și povestea peșterii Haiducilor—loc de ascunzătoare pentru liderii răscoalei lui Horea, Cloșca și Crișan, a celor care luptau în rezistența anticomunistă și a altora care fugeau de vitregiile vremurilor.

Ajunși în cătunul Răicani, elevii au vizitat și au lăsat pachetele bătrânilor de aici. Mulțumirea noastră a fost strălucirea de bucurie din ochii acestora. Elevii au fost impresionați de condițiile grele de trai ai oamenilor de aici, fapt care-i motivează în continuare să deruleze astfel de activități cu caracter civic și de voluntariat.

Seara, la întoarcere, elevii au fost așteptați cu mâncare caldă pe masă, cu drag pregătită de “hangițele” de la pensiune. S-a continuat mai apoi cu o seară culturală, cu muzică folk susținută de frații Buricea, aceștia încântându-ne cu cântece de munte, de drumeție și de dragoste.

A doua zi am vizitat ferma pensiunii și am făcut o plimbare cu săniile pe Valea Gălzii. Zăpada abundentă ne-a oferit un cadru natural extraordinar, ne-a încărcat pozitiv, excursia în sine și atingerea scopurilor propuse ne-a motivat mai mult pentru dezvoltarea activităților clubului.

Nu în ultimul rând, am dori să mulțumim pentru sprijinul acordat atât de proprietarii pensiunii “Floare de colț”, dar și de conducerea STP Alba, cei care ne-au sponsorizat transportul.

Iată ce ne declară doi dintre participanți:

Călugăr Diana – XI B

„Întreaga excursie s-a desfășurat într-o ambianță extrem de plăcută și fericită, petrecând momente frumoase alături de colegii mai mici și mai mari...Drumeția pe munte a fost o experiență unică pentru fiecare dintre noi, care ne-a făcut să ne descoperim noi limite și să descoperim calități pe care nu le bănuiam.”

Vuescu Augustin – XII C

„Mă bucur că am ales să petrec acest sfârșit de săptămână în compania colegilor mei de la „Beretele albastre”. A fost o experiență foarte reușită și sper că vom mai avea ocazia să o repetăm pe viitor. De asemenea mă bucur că am cunoscut un om excepțional în persoana „Haiducului Lucian”, cel care a fost gazda și ghidul nostru.”

Agenda colegiului...

Pelerinaj la Eminescu - Ediția a VI-a -

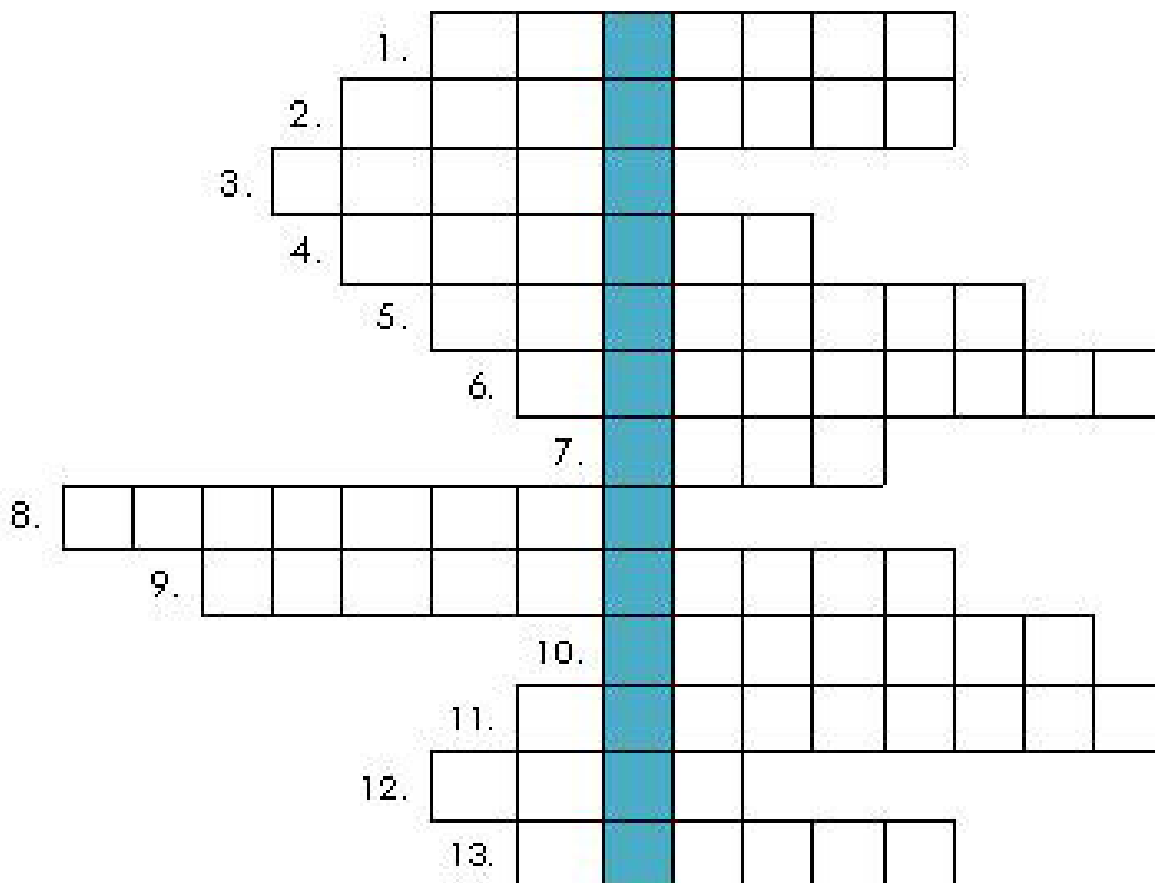
Sub acest generic s-au desfășurat în 14 ianuarie 2011, manifestările dedicate nașterii poetului național, eveniment la care au luat parte și elevii cenaclului literar "M. Eminescu" al colegiului, alături de elevi și profesori din cercurile din municipiu, reprezentanți ai I.S.J. Alba, ai Bibliotecii Județene Alba, directori de școli, tineri și seniori, membrii Astra. Momentul cultural a fost organizat de Asociațiunea Astra Alba Iulia, Despărțământul Eugen Hulea și a debutat la Biserica "Bunavestire" din Alba Iulia, cu TE DEUM-ul de pomenire a poetului, susținut de părintele paroh Doru Gheaja; a continuat cu prezentarea celui de-al 3-lea număr al revistei Ethos de către domnul profesor Oliviu Iacob, președinte al Astrei Alba Iulia, și alocuțiunea doamnei inspector școlar Sabina Ciorogar - *Eminescu veșnic tânăr*. Pricasna *Lăsați copiii să vină la mine* - părintele Doru Gheaja - a deschis momentul artistic dedicat poetului nepereche. Alături de corul condus de prof. înv. Cristina Maria Florea, de la Liceul de Muzică și Arte Plastice, de corul claselor IX-XII al aceluiași liceu, pregătit cu de prof. Daniela Fivi Rus, elevii noștri - Buricea Daniel și Chișiu Simona au încununat calitatea prestației artistice din sfântul lăcaș cu melodia *Atât de fragedă*, încheind, totodată, prima parte a manifestării artistice în aplauzele celor prezenți.

Evenimentul a continuat în Sala festivă a Liceului de Muzică și Arte Plastice, Alba Iulia, cu omagierea poetului Mihai Eminescu, prin dramatizarea unui fragment din Scrisoarea III, moment pregătit de elevii Școlii Generale M. Eminescu, Alba Iulia, muzică folk - *O, rămâi* și canto clasic - *La steaua*, iar elevii noștri, Buricea Daniel și Chișiu Simona, "voci remarcabile și pline de sensibilitate" (nota apreciativă a audienței), au interpretat "Dor de Eminescu" și **EL**.
"Pe lângă plopii fără soț".

Caleidoscop...

Rebus (terminologie militară)

1. Cel mai înalt grad al ofițerilor superiori, ai forțelor terestre, este gradul de
2. Pasul de se execută numai cu formația și are o lungime de 50-60 cm, iar cadența este de 118-120 de pași / minut.
3. Partea dreaptă sau stângă a unei formații / subunități, se numește
4. este formația realizată prin dispunerea elevilor / subunităților pe 3 dintre laturile unui pătrat.
5. Clasa a IX-a D este patru.
6. Activitatea prin care elevii se dispun în ordine și în timp scurt este
7. Partea săvârșitoare a comenzii pentru pasul normal este “Elev, înainte !”
8. Cum răspunde elevul când își aude numele sau funcția ?
9. Pe timpul ridicării se intonează imnul.
10. “Deșteaptă-te române” este titlul României.
11. La comanda sau semnalul “.....” elevii iau poziția drepți.
12. Oprirea se execută la comanda “Elev (grupă, pluton)”
13. Poziția fundamentală a militarului este poziția de

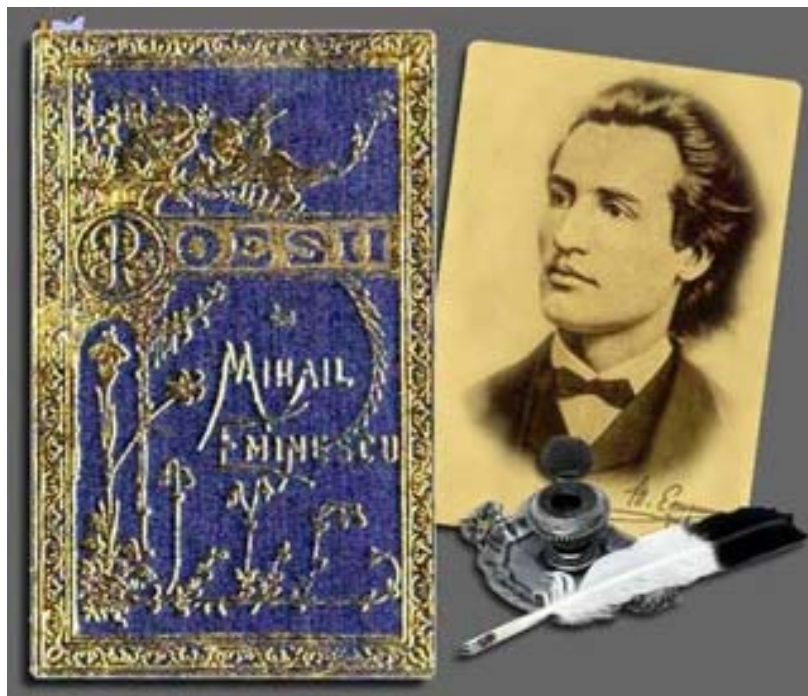

Remember..

Despre Mihai Eminescu

„Iar timpul crește-n
urma mea.....
Mă-ntunec!”

A avut o fire neobișnuită. Imprevizibil, cufundat într-o taină impenetrabilă, într-o lume a lui obsedantă și febrilă; producând întotdeauna o impresie deosebită prin gest, prin gând sau prin înfățișare; sociabil dar și însingurat; detașat dar și preocupat de mizeria vieții, cu prieteni, amici și inamici, iubind, sperând și renunțând; departe de familie și fără să-și întemeieze o familie; boem dar muncind enorm, fără pauze sau menajamente. Suportându-și boala cu demnitate ca pe un destin; grăbindu-se să înfrângă prin creație destinul zdrobit devreme Mihai Eminescu, nu avea cum să fie un om obișnuit.

Imaginea lui s-a reflectat, contradictoriu și cu mari omisiuni, în conștiința publică din ce în ce mai solicitată de o poezie cum nu se mai scrisese până atunci și astfel s-a născut „mitul eminescian”, povestea poetului damnat, simbol al geniului nefericit, trecând ca un meteor, dar fixat de posteritate ca „lucefăr pe cerul poeziei românești”.

A fost o personalitate copleșitoare, care i-a impresionat pe contemporani - după opinia lui Titu Maiorescu – prin inteligență, memorie, curiozitate intelectuală, cultură de nivel european și din farmecul limbajului „semnul celor aleși”.

Ca poet, s-a remarcat prin forța de sinteză a izvoarelor autohtone și universale, prin imaginația bogată și fantezie creatoare, prin înălțarea filozofică și printr-o viziune cosmică și mitologică asupra omului, printr-o excepțională putere de expresie, printr-un stil limpede și armonios, prin capacitatea de a fi inteligibil oricărui cititor, fără ca prin aceasta să-și scadă sau să-și epuizeze înțelesurile.

Și totuși, în ciuda impresiei că e accesibil, Eminescu rămâne un pisc poetic la care nu se ajunge ușor.

Viața lui Mihai Eminescu a fost o continuă oscilare între atitudini introvertite și extravertite

Una dintre nenumăratele creații literare ale lui Eminescu, care a fost cântată și la moartea sa este: „Mai am un singur dor”.

„Mai am un singur dor
În liniștea serii
Să mă lăsați să mor
La marginea mării;
Să-mi fie somnul lin
Și codrul aproape,
Pe-ntinsele ape
Să am un cer senin”.

Titu Maiorescu, despre Eminescu:

„Așa l-am cunoscut atuncea, așa a rămas până în cele din urmă momente bune: vesel și trist; comunicativ și ursuz, blând și aspru; mulțumindu-se cu nimic și nemulțumit totdeauna de toate; aci de o abstenență de pustnic, apoi lacom de plăcerile vieții; fugind de oameni și căutându-i; nepăsător ca un bătrân stoic și iritabil ca o fată nervoasă. Ciudată amestecătură! Fericită pentru artist, nefericită pentru om!”

EL. ANDREEA CRĂCIUNICA
EL. DANIELA ANI

Pașii siguri ai creativității...

Drumul către mine însumi

Se aude încet și lin, o muzică pătrunzătoare care îmi îndrumă pașii către ceva necunoscut...Sunt pierdută pe holul clădirii imense, învechită, cu multe încăperi.

Printre găurile făcute de carii, se zăresc lumini slabe ce colorează în valuri intensitatea cerului. Oglinda ovală, pătată de muște s-a desprins din agățătoare și s-a prăbușit pe podea, sfărâmându-se în zeci de bucățele și dintr-o dată...o pală de vânt deschide ușa unei camere, trântind-o de perete.

Pentru un timp, m-a cuprins un fior rece, de neliniște. Mergeam cu pașii mici spre acea cameră. Podeaua scârțâia de fiecare dată când o atingeam încet, cu piciorul, iar scârțâitul ei mă speria. M-am întors înapoi. Pășeam pe acel hol și îmi doream să ies afară, dar acel hol parcă ar fi dus la infinit.

Dintr-o dată, din acea cameră, se contura tot mai aproape silueta unui om. Un fior de neliniște mi-a cutremurat tot corpul.

Părul era răvășit, iar corpul îi tremura de frisoane. Ajuns lângă mine, s-a oprit, a clătinat încruntat din cap și s-a uitat la mine cu o privire tăioasă. Am incremenit. Fața prelungă, osoasă, cu buzele mari, înroșite de frig, era dominată de ochii bulbucați excesiv prin ochelarii cu lentile groase. O mustăcioară tunsă cu grijă, urmărea buza de sus arcuită sfidător. Clipea oarecum cu viclenie. L-am salutat, fără să știu ce altceva aș putea face. Intensitatea urii l-a derutat pentru o clipă și a rămas blocat, dar după puțin timp mi-a răspuns tăios. Disprețul și răutatea i se zăreau în priviri. Eram confuză, speriată...fără apărare. Mă așteptam să-mi facă ceva, dar, s-a întors în acea cameră, rămânând în urmă, umbra sa misterioasă.

Deja mă obosisem și simțeam că îmi pierd răbdarea. Am început să alerg, cu gândul că voi reuși să scap din acel labirint al groazei, dar era în zadar.

Simțeam că mă sufoc în acel spațiu închis și ambiția de neoprit să reușesc să plec, să ajung la capătul holului, îmi inunda sufletul însetat de dorință.

Eram aproape de ușa învechită...nu mai aveam mult până afară, și totuși...eram blocată acolo. Am închis ochii și m-am lăsat purtată de intuiție. Când i-am deschis, spre fericirea mea, eram afară.

Crengile umede și negre se loveau una de cealaltă, casele înnegrite de umezeală se zăreau împrejur. Mă aflu într-o lume tăcută, de o măreție neînchipuită. Priveam spre cerul înalt, sângeri, la norii subțiri, puternic arcuiți, asemănători coastelor unui monstru gigantic ce înghițea orașul de aur întreg pământul.

Nu foarte departe se zăreau lumini albastrui unduind ca limbile unor flăcări...acolo trebuia să se afle destinația necunoscută, la care doream să ajung.

M-am îndreptat spre acele locuri. Cu cât mă apropiam mai mult, cu atât străluceau mai puternic. Începea să mă cuprindă o fericire fără seamăn.

Un zgomot ciudat mi-a distras atenția și m-a făcut să mă abat puțin de la drum. Curiozitatea mea a crescut când am zărit o luminiță ciudată în acea direcție. Am continuat să urmăresc acea luminiță până când...a dispărut...Mă panicam, pentru că nu știam unde ajunsesem...Am început să tremur de frică, de suspans, de ...mânie. M-am întors, și în spatele meu chipuri hieratice, de o frumusețe nepământeană, zburau lent, preocupate de gânduri neștiute...erau niște strigoi zburători...am rămas incremenită. Ochii îmi trădau nesiguranța care îmi copleșea corpul și sufletul. Am început să alerg, știind că orice șansă de reușită împotriva lor eșua.

Bulgări colțuroși au început să sară, rostogolindu-se în iarbă cu zgomot înfundat și din când în când fierul scotea scânteii nimerind în pietre. Am căzut jos, neputința mă doborâse. Eram sleită de puteri...

Simțeam o gheară de fier sfârtecându-mi inima, sau senzația săcâietoare a nemulțumirii nu-mi dădea pace, era ca o obsesie pentru mine, și dintr-o dată, m-am ridicat cu o agilitate puțin previzibilă și am alungat acele fantasmă din jurul meu, dispărând în norii însângeați ai asfințitului.

Unde ești?

*Ești un strop de lumină
Ivit în depărtare
Sub veșmânt de înger palid
Vino! Chip silfid și blând.*

*Noaptea mă-nvinge
Cu sentimente de văpaie
Aprind ușor și sigur
O dragoste bălaie.*

*De dragoste e luna plină
Se coboară pe lumină
Un sentiment profund
Un sentiment absurd.*

*Iubire în abuz
Al speranței vis difuz
Ne poartă departe
Spre unde de soarte.*

*Mă caut pe mine
Mă regăsesc în tine
Unde ești cea de atunci?
Unde fugi?*

 EL. NICOLAE-SILVIU POPA

Citește o carte!

„Nu este alta și mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă decât cetitul cărților” (Miron Costin).

De ce nu mai citesc tinerii în zilele noastre? Să fie oare de vină influența nefastă a televizorului, a computerului, depravarea generalizată la care asistăm impasibili ori cu un dezinteres absolut față de tot ce înseamnă cultură? Într-o societate „materializată” nu se uită faptul că tinerii își pierd timpul cu nimicuri, eschivându-se de la singurul lucru care oferă nemurire spiritului: CULTURA.

Deseori internetul i-a locul cărții, deschizând căi de comunicare, de distracție, dar punând în umbră romanele de aventură, de dragoste, psihologice care ne farmecă adolescența. Consecințele? Vocabular sărac, cunoștințe puține, exprimare incongruentă etc. Cu atât mai mult cu cât adolescența este timpul prielnic acumulării de informație. Fiți autodidacți! Devorați tot ce prindeți în mână (cu timpul veți fi în stare să distingeți valorile și să ierarhizați ceea ce citiți).

Iar dacă vorbele pline de înțelepciune ale cronicarului nu v-au convins, poate versurile unei trupe hip-hop să vă stimuleze. „Mesajul e clar și nu se îndreaptă către Marte / De dragul diversității citește o carte/Dacă vrei să faci lumină când e pentru tine noapte/Educă-te singur, frate, citește o carte!”

 EL. XELINA ROGNEAN

Doar tu

*Confortul nu vine doar dintr-o ambianță plăcută
ci și din liniștea interioară
pe care n-o poți cumpăra.
Când te simți bine în propria ființă
nimeni nu-ți poate strica echilibrul.
Ideile vin de la sine,
nimic nu pare mai greu decât este,
iar limita posibilului e departe.*

*Când începi să te îndoiești de tine,
atunci se schimbă lucrurile.
Tu ești același, însă ți se pare
că orice ai face nu iese cum ar trebui,
că ești depășit de evenimente
și că singur nu le dai de capăt.*

*După fiecare perioadă în care
ești măcinat de întrebări și ocolit de răspunsuri
înțelegi că, până la urmă, cel mai bun prieten
îți ești, de fapt, doar tu.*

Promisiunea

*Dacă am ști ce ne așteaptă,
pesemne că am fi tentați să ne împotrivim
și să schimbăm, atât cât se poate,
ceea ce stă să vină.*

*Faptul că nu știm ce urmează ne da șansa
de a înfrunța, pur și simplu, orice situație,
bucurându-ne, dacă e bine,
întărindu-ne, dacă e de luptat pentru a fi bine.
Orice început are doza lui de promisiune.*

*Ceea ce uităm adesea
este că împlinirea acestei promisiuni depinde de noi.
Așteptăm de la alții să trimită norocul pe strada noastră
și dezarmăm la primul semn de furtună.
Fără să acceptăm că, de fapt, și norii fac parte din viață,
iar curajoșii nu se limitează
doar la a supraviețui.*

*Îi admirăm pe cei care au știut ce și cât să ceară de la viață,
însă, când e vorba de propriul nostru drum,
ne temem să cerem prea mult
ca nu cumva să primim prea puțin.
Din timp în timp e bine să ne întrebăm
sincer și limpede ce vrem,
pentru a ști ce promisiune avem de ținut.*

DESPRE NOI...

- *Îmi place să mă prefac că nu știu nimic, când știu tot.* (Burzure Daniel);
- *Îmi place să primesc sfaturi de la persoane cu experiență.* (Stancu Mirel);
- *Sunt perfect!* (Văcaru Adrian);
- *Pun suflet în tot ceea ce fac.* (Drugă Ilie);
- *Vreau să devin pilot* (Barb Marius);
- *Sunt o persoană optimistă, îmi place să cred că tot ce se întâmplă în viața mea are un scop* (Cimpoeru Alexandru);
- *În timpul orelor sunt cuminte, dar când vine pauza mare nu mai sunt așa* (Moța Florin);
- *Îmi place să învăț și deci, îmi place competiția* (Pătlăgică Vlăduț);
- *Întotdeauna mi-a plăcut să fie „eu” fără să copiez pe cineva anume* (Radu Mihai);
- *Îmi place să scriu versuri* (Popa Nicolae);
- *Dansez, stau pe mess și ador să aud cuvintele „Uite-i și pe ăștia de la D”* (Medvei Mirabela);
- *Mi se potrivește deviza militarului „când vrei pace, pregătește-te de război”* (Rognean Xelina);
- *Visez pentru viitor și fac ce trebuie când trebuie* (Morariu Alexandru);
- *Cred în vorbele: „Fă azi ce vrei să lași pe mâine”* (Păcuraru Marius);
- *Muncesc cât trebuie, mă distrez cât pot* (Matei Bogdan);
- *Dacă vreau să fluier, fluier* (Tulea Florin);
- *Mă gândesc că ași putea să învăț mai mult* (Ciocârlie Cristian);
- *Dacă nu-mi place, n-am ce face* (Jurj Dănuț);
- *Zice....în gândul lui, altul ca el nu-i* (Cornescu Cătălin);
- *Sunt ambițioasă și nu mă dau în lături de la nicio provocare* (Pătrânjan Carina);
- *Dacă vrei să reușești, trebuie să te pregătești* (Sărăcin Răzvan);
- *Ai carte, ai parte* (Șumălan George);
- *Atunci când poate fi mai rău, amintește-ți că ți-e bine* (Boșneac Răzvan);
- *Îndemnul meu este „să ne împlinim visele împreună”* (Pantea Mirela);
- *Dacă A reprezintă succesul în viață, atunci A este egal cu $x+y+z$. x înseamnă muncă, y înseamnă distracție iar z să știi când să-ți fii gura.* (Crăciunică Andreea);
- *Viața este o ciudată comedie care amestecă și dureri și bucurii, punând lacrimi lângă zâmbet, punând zâmbet lângă plâns.* (Ani Daniela).

COLECTIVUL DE REDACTIE

COORDONATOR: Referent Relații Publice **DANIELA FILIMON**

COLABORATOR: Prof. **MARINELA MARINCAȘ**, prof. diriginte **MIHAELA FLOREA**

MEMBRI: colectivul clasei a IX-a D

MACHETARE: analist programator **Carmen Cîmpean**

